

## Stanhopea grandiflora (Lodd.) Lindl

Synoniem: Stanhopea eburnea Ldl.



### Vindplaats:

Het geslacht Stanhopea, met ongeveer 25 soorten, komt uitsluitend voor in de Amerikaanse tropische gebieden en vooral, op een enkele uitzondering na, in de warme- en de warmgematigde streken. Onze *S. eburnea* groeit in Noord Brazilië, Venezuela, Trinidad, de Guyana's en Suriname.

### Omschrijving:

Pseudobulben 5 á 6 cm hoog, conisch toelopend, sterk gegroefd en aan de basis omgeven door enkele vezelige scheden.

Het blad van ca 35 cm lengte is duidelijk generfd. De bloeistengel ontstaat aan de voet van de rijke bulb, is omgeven door ettelijke bracteën, die de stengel beschermen tegen beschadiging bij het omlaag groeien, vaak dwars door de wortelkluit heen. Een bloeistengel draagt 1-3 zeer welriekende ca 12 cm grote bloemen.

De kleur is roomwit en de bloemen hebben een wasachtige structuur. De naar boven omgeslagen petalen zijn soms aan de randen voorzien van kleine

paarse spikkeltjes. Stanhopea bloemen wijken in bouw nogal sterk af van de vorm van de meeste andere orchideeënbloemen, die we kennen. De lip en het uitgesproken zuiltje vormen een ingewikkeld geheel dat moeilijk te omschrijven valt. Typisch is de vleugelachtige verbreding aan weerszijden van het zuiltje. Bij *S. eburnea* is deze lichtgroen gekleurd.

Hoewel de bloemen bij Stanhopea in het algemeen jammer genoeg niet langer dan 3 á 4 dagen goed blijven en dan snel verwelken, heeft *S. eburnea* de eigenschap om meerdere malen achtereenvolgend een bloeistengel te produceren, soms met een maand tussenruimte.

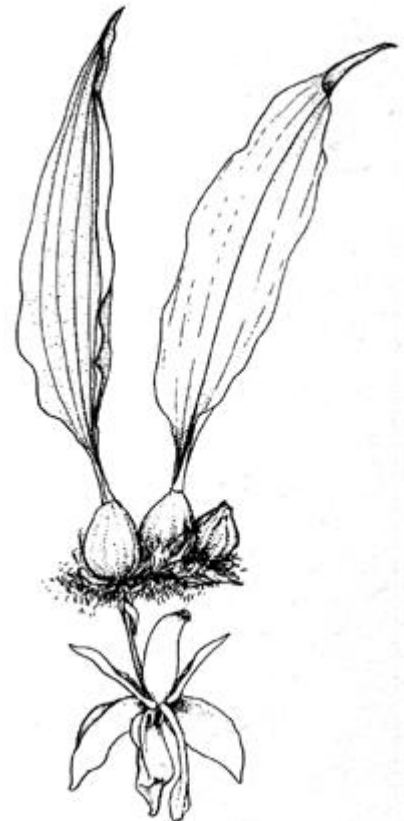
### Cultuur:

Een plant voor de warme- tot warmgematigde kas in lichte schaduw.

Rekening houdend met de omlaag groeiende bloeistengel maken we meestal gebruik van een ondiep houten kratje waarvan de bodem latjes ca 2 cm uit elkaar liggen (dus geen pot). Het kweken op een varenblok of stuk kurkschors of op een stammetje (acacia of eiken) is ook mogelijk maar een kratje verdient de voorkeur.

Het plantmateriaal kan uit een luchtige dunne, 4 á 5 cm, laag varenwortel van *osmunda* bestaan; geen dennenschors. Tussen de bulben in en op het plantmateriaal strooien we fijngeknipt beukenblad en wat halfverteerd beukenblad. Sommige kwekers gebruiken met succes een mandje van kippengaas. Het voornaamste is dat men de zekerheid heeft, dat de bloemstengels zonder veel weerstand hun weg kunnen banen door het materiaal en de wortels. Als het plantmateriaal te compact is blijven de bloemstengels vast zitten en rotten tenslotte binnenin weg.

Dit soort planten kunnen in de groeitijd, van het voorjaar tot



aug./sept. een vloeibare bemesting bij of na het gieten heel best verdragen.

Is de nieuwe scheut volwassen dan laten we het gieten achterwege en wordt gedurende 4 á 5 weken alleen op het blad geneveld. In deze periode vormt zich dan de bloemstengel (najaar).

Zodra deze onder de krat uit verschijnt wordt zeer matig weer gegoten en dit wordt tot in het voorjaar doorgezet (er is dus geen rusttijd) als de nieuwe scheuten zich gaan ontwikkelen. Zijn die goed aan de groei en vormen zich veel wortels dan is het tijd om op ruimere schaal water te geven.

Met veel zorg kunnen zij, die niet over een kas beschikken maar wel de groei-omstandigheden kunnen geven ook zeker met deze en enkele andere soorten Stanhopea (S.tigrina, S. oculata bijv.) succes hebben.

April 1976